

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

w sprawie A. W.

skazanego z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i in.

w przedmiocie rozważenia podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B., zakończonej wyrokiem z dnia 29 stycznia 2008 r. sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 maja 2008 r. sygn. akt II AKa (...)

postanowił

stwierdzić brak podstawy wskazanej przez A.W. do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B. zakończonej wyrokiem z dnia 29 stycznia 2008 r. sygn. akt III K (...).

UZASADNIENIE

Skazany A.W., działając na podstawie art. 9 § 2 k.p.k., wystąpił o wznowienie z urzędu postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B., zakończonej wyrokiem z dnia 29 stycznia 2008 r., sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 maja 2008 r. sygn. akt II AKa (...).

Przyczyną podjęcia działania z urzędu w tej sprawie miało być – zdaniem autora wystąpienia – wydanie orzeczenia Sądu I instancji z udziałem osoby

nieuprawnionej do orzekania. Podnoszone uchybienie miało wynikać z wadliwego – w przekonaniu autora wystąpienia – delegowania sędziego Sądu Rejonowego w B. M. R. do orzekania w składzie Sądu Okręgowego, rozpoznającego ponownie przedmiotową sprawę w I instancji. Jednocześnie, z treści wystąpienia wynikało, że autor utożsamia delegowanie sędziego z „przeniesieniem sędziego do innej placówki”, co jednak – w świetle ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) - jest zupełnie inną instytucją ustrojowo-procesową. W dalszej części swego wystąpienia skazany A. W. po raz kolejny podniósł kwestię wadliwego – jego zdaniem – przypisania mu popełnienia przestępstwa w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa podjęta przez skazanego A. W. w trybie art. 9 § 2 k.p.k. o wznowienie z urzędu postępowania w przedmiotowej sprawie – okazała się całkowicie chybiona. Analiza okoliczności wskazanych we wniosku prowadzi do przekonania, że nie mogą one stanowić podstawy do wzruszenia z urzędu przez Sąd Najwyższy wyroków: Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 stycznia 2008 r. sygn. akt III K [...] /07 i Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 maja 2008 r. sygn. akt II AKa [...] /08, jakie zapadły w toku merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Wbrew wywodom skazanego przy wydawaniu przedmiotowych rozstrzygnięć nie doszło do wystąpienia okoliczności o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. Sędzia Sądu Rejonowego M. R. została wyznaczona do składu rozpoznającego sprawę A. W. zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w B. z dnia 5 lipca 2007 r. (k. – 695) i uczestniczyła w rozprawach od dnia 29 sierpnia 2007 r. (k. – 741) do dnia 29 stycznia 2008 r., kiedy to zapadł wyrok Sądu I instancji (k. – 899). W związku z wystąpieniem skazanego A. W. i stanowiskiem wyrażonym w piśmie prokuratora Prokuratury Generalnej z dnia 22 maja 2014 r. (k. – 9 akt SN) – Przewodniczący Wydziału III Izby Karnej Sądu Najwyższego zwrócił się do Sądu Okręgowego w B. o nadesłanie delegacji Sędziego Sądu Rejonowego M. R. do orzekania w Sądzie Okręgowym. Powyższy dokument został uzyskany i wynika z niego, że na podstawie art. 77 § 1 i art. 46 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości K. J. w dniu 28 grudnia 2006 r. delegował

Sędziego Sądu Rejonowego w B. M. R. do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w B. – od dnia 1 stycznia 2007 r. na czas nieokreślony (k. – 18 akt SN). Taki tryb delegowania sędziów sądów niższego rzędu do sądu wyższego rzędu został zaakceptowany w uchwale Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2007 r. BSA I-4110-5/07 (OSNKW 2008, z. 3, poz. 23). Zarazem podkreślić trzeba, że do sytuacji istniejącej w niniejszej sprawie nie ma natomiast żadnego zastosowania problematyka przenoszenia sędziów przez Ministra Sprawiedliwości, która jest przedmiotem uchwały Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2014 r. BSA-4110-4/13 (OSNKW 2014, z. 4, poz. 31).

Jak wynika z powyższego w okresie uczestniczenia w składzie Sądu Okręgowego w B. rozpoznającego sprawę A. W. o sygn. III K (...) Sędzia Sądu Rejonowego M. R. była prawidłowo delegowana do orzekania w Sądzie Okręgowym.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.